

31992R2081

24.7.1992

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 208/1

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 2081/92

ze dne 14. července 1992

o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že produkce, zpracování a distribuce zemědělských produktů a potravin hraje v hospodářství Společenství významnou úlohu;

vzhledem k tomu, že v rámci nové orientace společné zemědělské politiky by měla být podporována rozmanitost zemědělské produkce, aby bylo na trhu dosaženo lepší rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou; že podpora produktů, které mají určité charakteristické vlastnosti, by byla značným přínosem pro hospodářství venkova, zejména pro znevýhodněné a odlehle oblasti, neboť by zlepšila příjmy zemědělců a udržela venkovské obyvatelstvo v těchto oblastech;

vzhledem k tomu, že lze v posledních letech pozorovat, že spotřebitelé přikládají větší význam jakosti potravin než jejich množství; že toto vyhledávání zvláštních produktů vytváří rostoucí poptávku po zemědělských produktech nebo potravinách s rozpoznatelným zeměpisným původem;

vzhledem k tomu, že s ohledem na rozmanitost produktů na trhu a při přebytku informací o nich musí spotřebitel dostat jasné a stručné informace o původu produktu, aby si mohl vybrat co nejlépe;

vzhledem k tomu, že označování zemědělských produktů a potravin se řídí obecnými ustanoveními obsaženými ve směrnici Rady ES 79/112/EHS ze dne 18. prosince 1978 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin určených k prodeji konečnému spotřebiteli, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽⁴⁾; že s ohledem na jejich zvláštní povahu by měla být přijata dodatečná zvláštní ustanovení pro zemědělské produkty a potraviny z vymezené zeměpisné oblasti;

vzhledem k tomu, že snaha chránit zemědělské produkty nebo potraviny, které mají rozpoznatelný zeměpisný původ, vedla některé státy k zavedení zapsaných označení původu; že tato označení uspokojují producenty, kteří si zajistili vyšší příjmy díky skutečnému úsilí o zlepšení jakosti, i spotřebitele, kteří mohou nakupovat produkty vysoké jakosti se zárukami, pokud jde o způsob produkce a původu;

vzhledem k tomu, že mezi vnitrostátními postupy při zavádění zapsaných označení původu a zeměpisných označení existují rozdíly; že je třeba upravit společný postup v rámci Společenství; že rámec předpisů Společenství o ochraně umožní rozvoj zeměpisných označení a označení původu, neboť zavedení jednotnějších postupů zajistí poctivou soutěž mezi producenty produktů nesoucích tato označení a zvýší v očích spotřebitele důvěryhodnost těchto produktů;

vzhledem k tomu, že navržené předpisy by měly přihlédnout k předpisům Společenství o vinech a destilátech, které stanovují vyšší stupeň ochrany;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 6.2.1991, s. 9 a Úř. věst. C 69, 18.3.1992, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. C 326, 16.12.1991, s. 35.

⁽³⁾ Úř. věst. C 269, 14.10.1991, s. 62.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/72/EHS (Úř. věst. L 42, 15.2.1991, s. 27).

vzhledem k tomu, že oblast působnosti tohoto nařízení je omezena na určité zemědělské produkty a potraviny, u kterých existuje souvislost mezi vlastnostmi produktu nebo potraviny a zeměpisným původem; že ovšem tato oblast působnosti by mohla být rozšířena i na další produkty nebo potraviny;

vzhledem k tomu, že podle stávajících postupů je vhodné vymežit dva různé typy zeměpisných údajů, a to chráněné zeměpisné označení a chráněné označení původu;

vzhledem k tomu, že zemědělské produkty nebo potraviny nesoucí toto označení musí splňovat určité podmínky stanovené ve specifikaci;

vzhledem k tomu, že zeměpisná označení a označení původu musí být zapsána v rejstříku na úrovni Společenství, aby mohla požívat ochrany v každém členském státě; že zápis do rejstříku by měl také poskytovat informace obchodníkům a spotřebitelům;

vzhledem k tomu, že postupy pro zápis by měly umožnit každé osobě v členském státě, které se osobně a přímo týkají, aby uplatnila svá práva vznesením námitek u Komise;

vzhledem k tomu, že by měly existovat způsoby, které by umožnily změnit specifikaci po provedení zápisu, zejména z důvodů technologického vývoje, nebo vymazat z rejstříku zeměpisné označení nebo označení původu, pokud dotyčný zemědělský produkt nebo potravina přestaly odpovídat specifikaci, na základě které bylo zeměpisné označení nebo označení původu zapsáno;

vzhledem k tomu, že by měl být umožněn pro obchod se třetími zeměmi, které poskytují rovnocenné záruky pro poskytnutí ochrany a kontrolu zeměpisných označení a označení původu na svém území;

vzhledem k tomu, že by měl být stanoven postup, který by vytvořil úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí prostřednictvím regulativního výboru zřízeného k tomuto účelu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Toto nařízení upravuje ochranu označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů určených pro lidskou spotřebu, které jsou uvedeny v příloze II Smlouvy, a potravin, které jsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení, a zemědělských produktů, které jsou uvedeny v příloze II tohoto nařízení.

Toto nařízení se však nevztahuje na vinařské produkty a destiláty.

Přílohu I lze změnit v souladu s postupem stanoveným v článku 15.

2. Použitím tohoto nařízení nejsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství.

3. Směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů⁽¹⁾ se nevztahuje na označení původu a zeměpisná označení v oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 2

1. Podle tohoto nařízení lze získat v rámci Společenství ochranu označení původu a zeměpisných označení pro zemědělské produkty a potraviny.

2. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) *označením původu* název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, který se používá k označení zemědělského produktu nebo potraviny:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země a

— jejichž jakost nebo vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele a jejichž produkce, zpracování a příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti;

b) *zeměpisným označením* název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, kterého se používá k označení zemědělského produktu nebo potraviny:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země a

— které mají určitou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu a jejichž produkce a/nebo zpracování a/nebo příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

3. Za označení původu se rovněž považují určitá tradiční zeměpisná nebo nezeměpisná označení pro zemědělský produkt nebo potravinu pocházející z regionu nebo z určitého místa, které splňují podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) druhé odrážce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím 90/230/EHS (Úř. věst. L 128, 18.5.1990, s. 15).

4. Odchylně od čl. 2 písm. a) se za označení původu považují i určité zeměpisné údaje, pokud suroviny pro příslušné produkty pocházejí ze zeměpisné oblasti širší nebo jiné, než je oblast zpracování, pokud:

- je oblast produkce surovin omezena,
- existují zvláštní podmínky produkce surovin a
- existuje kontrolní mechanismus zajišťující zachování těchto podmínek.

5. Pro účely odstavce 4 mohou být za suroviny považovány pouze živá zvířata, maso a mléko. V souladu s postupem stanoveným v článku 15 může být připuštěno i použití jiných surovin.

6. Aby bylo možno použít odchylky uvedené v odstavci 4, musí být tato označení již uznána za označení původu a požívat vnitrostátní ochrany v dotyčném členském státě nebo, pokud neexistuje taková úprava, musí mít prokazatelně tradiční povahu a výjimečně dobrou pověst a proslulost.

7. Aby bylo možno využít odchylky uvedené v odstavci 4, musí být žádost o zápis podána do dvou let od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 3

1. Názvy, které zdruhověly, nemohou být zapsány.

Pro účely tohoto nařízení se názvem, který zdruhověl rozumí název zemědělského produktu nebo potraviny, který, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byly tento produkt nebo potravina původně vyprodukovány nebo uvedeny na trh, se stal pro zemědělský produkt nebo potravinu běžným názvem.

Pro určení, zda název zdruhověl či ne, se přihlíží ke všem činitelům, zejména:

- ke stávající situaci v členském státě, odkud název pochází, a v oblastech spotřeby,
- ke stávající situaci v ostatních členských státech,
- k příslušným vnitrostátním předpisům a předpisům Společenství.

Pokud je na základě postupu podle článků 6 a 7 žádost o zápis zamítnuta, protože název zdruhověl, zveřejní Komise toto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Název nemůže být zapsán jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud se shoduje s názvem rostlinné odrůdy nebo zvířecího plemene a v důsledku toho by mohl uvést veřejnost v omyl ohledně skutečného původu produktu.

3. Rada před vstupem tohoto nařízení v platnost kvalifikovanou většinou a na návrh Komise vypracuje a zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* nevyčerpávající seznam názvů zemědělských produktů nebo potravin, na které se vztahuje toto nařízení a které jsou ve smyslu odstavce 1 považovány za zdruhovělé a nemohou být tedy zapsány do rejstříku podle tohoto nařízení.

Článek 4

1. Aby mohly užívat chráněné označení původu (CHOP) nebo chráněné zeměpisné označení (CHZO), musí zemědělský produkt nebo potravina vyhovovat specifikaci.

2. Specifikace produktu musí obsahovat alespoň:

- a) název zemědělského produktu nebo potraviny, včetně označení původu nebo zeměpisného označení;
- b) popis zemědělského produktu nebo potraviny popřípadě včetně surovin a základní fyzikální, chemické, mikrobiologické a/nebo organoleptické vlastnosti produktu nebo potraviny;
- c) vymezení zeměpisné oblasti a popřípadě údaje, které svědčí o tom, že jsou splněny požadavky čl. 2 odst. 4;
- d) důkaz o tom, že zemědělský produkt nebo potravina pochází ze zeměpisné oblasti ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) nebo b);
- e) popis metody získání zemědělského produktu nebo potraviny, popřípadě hodnověrných a neměnných místních metod;
- f) skutečnosti potvrzující souvislost se zeměpisným prostředím nebo zeměpisným původem ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) nebo b);
- g) údaje o kontrolních útvarech podle článku 10;
- h) zvláštní skutečnosti o označování týkající se uvedení CHOP popřípadě CHZO nebo tradičních rovnocenných vnitrostátních údajů;
- i) další náležitosti podle vnitrostátních předpisů a/nebo předpisů Společenství.

Článek 5

1. O zápis může požádat pouze skupina nebo, za určitých podmínek stanovených v článku 15, fyzická či právnická osoba.

Pro účely tohoto článku se skupinou rozumí sdružení producentů a/nebo zpracovatelů stejných zemědělských produktů nebo potravin bez ohledu na jeho právní formu nebo složení. Na skupině se mohou podílet i další zúčastněné strany.

2. Skupina nebo fyzická či právnická osoba mohou požádat o zápis, pouze pokud jde o zemědělské produkty nebo potraviny, které produkují nebo získávají ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) nebo b).

3. Žádost o zápis do rejstříku obsahuje specifikaci produktu uvedenou v článku 4.

4. Žádost se zasílá členskému státu, ve kterém leží dotyčná zeměpisná oblast.

5. Členský stát ověří, zda je žádost oprávněná, a domnívá-li se, že splňuje požadavky tohoto nařízení, postoupí ji Komisi včetně specifikace produktu podle článku 4 a dalších dokumentů, o které se jeho rozhodnutí opírá.

Pokud se žádost týká názvu označujícího zeměpisnou oblast, která leží také v jiném členském státě, je třeba před rozhodnutím konzultovat také tento členský stát.

6. Členské státy přijmou příslušné právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s tímto článkem.

Článek 6

1. Komise ověří ve lhůtě šesti měsíců ve formálním průzkumu, zda žádost o zápis do rejstříku obsahuje všechny údaje uvedené v článku 4.

O svých závěrech informuje Komise dotyčný členský stát.

2. Pokud dojde Komise s přihlédnutím k odstavci 1 k závěru, že název splňuje podmínky ochrany, zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společností* jméno a adresu žadatele, název produktu, hlavní body žádosti, odkazy na vnitrostátní právní předpisy týkající se přípravy, produkce nebo zpracování produktu a popřípadě důvody pro učiněné závěry.

3. Pokud nejsou ke Komisi vzneseny žádné námitky podle článku 7, zapíše se název do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vedeného Komisí, který obsahuje názvy skupin a příslušných kontrolních subjektů.

4. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společností*:

— názvy zapsané do rejstříku,

— změny v rejstříku provedené podle článků 9 a 11.

5. Pokud na základě průzkumu podle odstavce 1 dojde Komise k závěru, že název nesplňuje podmínky ochrany, rozhodne postupem podle článku 15, že ke zveřejnění podle odstavce 2 tohoto článku nedojde.

Před zveřejněním podle odstavců 2 a 4 a zápisem do rejstříku podle odstavce 3 si může Komise vyžádat stanovisko od výboru uvedeného v článku 15.

Článek 7

1. Do šesti měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společností* podle čl. 6 odst. 2 může každý členský stát podat proti zápisu námitky.

2. Příslušné orgány členských států zajistí, aby všechny osoby, které mohou prokázat oprávněný hospodářský zájem, mohly nahlédnout do přihlášky. Navíc mohou členské státy podle stávající situace v členských státech umožnit přístup i dalším stranám s oprávněným zájmem.

3. Každá právnická nebo fyzická osoba s oprávněným zájmem může vznést proti navrhovanému zápisu námitky, a to zasláním řádně odůvodněného prohlášení příslušnému orgánu členského státu, v němž má bydliště či sídlo nebo je usazena. Příslušný orgán přijme nezbytná opatření, aby bylo k těmto připomínkám nebo námitkám ve stanovených lhůtách přihlédnuto.

4. Vznesení námitek je přípustné pouze tehdy, pokud:

— buď prokazuje nedodržení podmínek stanovených v článku 2,

— nebo prokazuje, že zápis navrhovaného názvu by ohrožoval existenci zcela nebo zčásti totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které se v době vyhlášení tohoto nařízení v *Úředním věstníku Evropských společností* nacházejí na trhu v souladu s právem,

— nebo uvádí skutečnosti, které svědčí o tom, že název, o jehož zápis se žádá, je v podstatě druhový.

5. Pokud jsou námitky ve smyslu odstavce 4 přípustné, vyzve Komise dotyčné členské státy, aby se do tří měsíců pokusily o vzájemnou dohodu podle svých vnitrostátních postupů.

a) Je-li dosaženo dohody, oznámí dotyčné členské státy Komisi všechny skutečnosti, které umožnily dohodu, spolu se stanoviskem žadatele a toho, kdo vznesl námitky. Pokud údaje podle článku 5 zůstaly beze změny, postupuje Komise podle čl. 6 odst. 4. Pokud došlo ke změně, zahájí znovu postup podle článku 7;

b) Není-li dosaženo dohody, přijme Komise postupem upraveným v článku 15 rozhodnutí s přihlédnutím k tradičně a poctivě uplatňovaným zvyklostem a skutečnému nebezpečí záměny. Pokud se rozhodne přistoupit k zápisu, provede Komise zveřejnění podle čl. 6 odst. 4.

Článek 8

Údaje CHOP a CHZO nebo rovnocenné vnitrostátní údaje mohou být umístěny pouze na zemědělských produktech nebo potravinách, které vyhovují tomuto nařízení.

Článek 9

Dotyčný členský stát může požádat o změnu specifikace zejména proto, aby bylo přihlédnuto k vývoji v oblasti vědeckých a technických znalostí nebo za účelem nového zeměpisného vymezení.

Postup podle článku 6 se použije přiměřeně.

Komise však může rozhodnout v souladu s postupem stanoveným v článku 15, že v případě nepatrné změny se článek 6 nepoužije.

Článek 10

1. Členské státy zajistí, že nejpozději do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost vzniknou kontrolní útvary, které mají za úkol zabezpečit, aby zemědělské produkty a potraviny nesoucí chráněné označení splňovaly požadavky specifikace.

2. Kontrolní útvar může zahrnovat jeden nebo více pověřených kontrolních úřadů a/nebo soukromoprávních subjektů schválených k tomuto účelu členskými státy. Členské státy předají Komisi seznamy kontrolních úřadů a/nebo schválených subjektů s vymezením jejich působnosti. Komise zveřejní tyto údaje v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

3. Pověřené kontrolní úřady a/nebo soukromoprávní subjekty musí skýtat náležité záruky objektivitu a nestranosti vůči všem producentům nebo zpracovatelům, kteří podléhají jejich kontrole, a musí mít neustále k dispozici odborníky a prostředky nezbytné k provádění kontrol zemědělských produktů a potravin nesoucích chráněné označení.

Pokud kontrolní útvar používá při některých kontrolách služeb jiného subjektu, musí tento subjekt skýtat tytéž záruky. V takovém případě nese pověřený kontrolní úřad a/nebo schválený soukromoprávní subjekt i nadále odpovědnost vůči členskému státu za všechny kontroly.

Od 1. ledna 1998 musí soukromoprávní subjekty splňovat požadavky uvedené v normě EN 45011 ze dne 26. června 1989, aby mohly být schváleny členským státem pro účely tohoto nařízení.

4. Pokud pověřený kontrolní úřad a/nebo schválený soukromoprávní subjekt členského státu zjistí, že zemědělský produkt nebo potravina nesoucí v tomto členském státě chráněné označení nespĺňuje požadavky specifikace, přijme nezbytná opatření, aby zajistil dodržování tohoto nařízení. Informují členský stát o opatřeních přijatých při provádění kontroly. Dotčené strany musí obdržet oznámení o všech přijatých rozhodnutích.

5. Členský stát musí odejmout schválení kontrolního subjektu, pokud již nespĺňuje kritéria uvedená v odstavcích 2 a 3. Informuje o tom Komisi, která zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* pozměněný seznam schválených subjektů.

6. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby byl producentům splňujícím podmínky tohoto nařízení zajištěn přístup ke kontrolnímu systému.

7. Náklady na kontroly prováděné podle tohoto nařízení nesou producenti užívající chráněná označení.

Článek 11

1. Každý členský stát může prohlásit, že nebyla splněna některá podmínka stanovená ve specifikaci zemědělského produktu nebo potraviny, na které se vztahuje chráněné označení.

2. Členský stát uvedený v odstavci 1 sdělí připomínky dotyčnému členskému státu. Tento členský stát stížnost prošetří a informuje druhý členský stát o svých závěrech a o přijatých opatřeních.

3. V případě, že se nesrovnalosti opakují a pokud dotyčné členské státy nemohou dosáhnout dohody, musí být Komisi zaslána řádně odůvodněná žádost.

4. Komise prošetří žádost v součinnosti s dotčenými členskými státy. Po případné konzultaci s výborem uvedeným v článku 15 přijme Komise nezbytná opatření. Součástí těchto opatření může být i výmaz zápisu.

Článek 12

1. Aniž jsou dotčeny mezinárodní dohody, vztahuje se toto nařízení na zemědělské produkty nebo potraviny dovážené ze třetí země, pokud:

— je třetí země schopna poskytnout stejné záruky nebo záruky rovnocenné těm, které jsou uvedeny v článku 4,

- dotyčná třetí země má kontrolní mechanismus rovnocenný tomu, který je uveden v článku 10,
- dotyčná třetí země je připravena poskytnout odpovídajícím zemědělským produktům nebo potravinám dováženým ze Společenství ochranu rovnocennou té, která existuje ve Společenství.

2. Pokud je chráněné označení z třetí země totožné s označením chráněným ve Společenství, je zápis proveden s přihlédnutím k místním a tradičním zvyklostem a skutečnému nebezpečí záměny.

Užívání takových označení je schváleno pouze tehdy, pokud je země původu produktu jasně a viditelně uvedena na etiketě.

Článek 13

1. Zapsaná označení jsou chráněna proti:
  - a) jakémukoliv přímému či nepřímému obchodnímu užití zapsaného označení pro produkty, na které se zápis nevztahuje, v míře, v jaké jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto označením, nebo v míře, v jaké užívání tohoto označení těží z dobré pověsti chráněného označení;
  - b) jakémukoliv zneužití, napodobení nebo vyvolání domněnky, i když je skutečný původ produktu uveden nebo je chráněné označení přeloženo nebo doprovázeno výrazem jako „druh“, „typ“, „metoda“, „na způsob“, „napodobeno“, nebo „podobným výrazem“;
  - c) jakémukoliv jinému lživému nebo klamavému údaji o místě, odkud byl produkt dovezen, jeho původu, povaze nebo základních vlastnostech, uvedených na obalu či na vnějším balení, reklamních materiálech nebo dokumentech týkajících se příslušného produktu, jakož i proti použití obalových nádob, způsobily vyvolat nepravdivý dojem o jeho původu;
  - d) všem ostatním praktikám způsobily uvést veřejnost v omyl o skutečném původu produktu.

Pokud vlastní zapsané označení zahrnuje i název zemědělského produktu nebo potraviny, který je považován za druhový, není užití tohoto druhového názvu na dotyčném zemědělském produktu nebo potravině porušením odst. 1 písm. a) nebo b).

2. Členské státy si však mohou zachovat vnitrostátní opatření opravňující k užívání výrazů uvedených v odst. 1 písm. b) na dobu nejvýše pěti let ode dne vyhlášení tohoto nařízení, pokud:

- byly produkty uvedeny na trh pod tímto označením v souladu s právem nejméně pět let přede dnem vyhlášení tohoto nařízení,
- z označování jasně vyplývá skutečný původ produktu.

Tato výjimka však nemůže vést k volnému uvádění produktů na trh v členském státě, kde jsou tyto výrazy zakázány.

3. Chráněná označení nemohou zdruhovět.

Článek 14

1. Pokud je zapsáno označení původu nebo zeměpisné označení podle tohoto nařízení, zamítne se přihláška ochranné známky odpovídající některé ze situací uvedených v článku 13 a týkající se téhož druhu produktu, pokud tato přihláška ochranné známky byla podána po dni zveřejnění podle čl. 6 odst. 2.

Ochranné známky zapsané v rozporu s pododstavcem 1 se prohlásí za neplatné.

Tento odstavec se vztahuje také na případy, kdy byla přihláška k ochranné známce podána přede dnem zveřejnění žádosti o zápis podle čl. 6 odst. 2, pokud k tomuto zveřejnění došlo dříve, než byla ochranná známka zapsána.

2. S přihlédnutím k právu Společenství může užívání ochranné známky zapsané v dobré víře přede dnem podání žádosti o zápis označení původu nebo zeměpisného označení odpovídající některé ze situací uvedených v článku 13 pokračovat bez ohledu na zápis označení původu nebo zeměpisného označení, pokud tu nejsou důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení, uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. c) a g) a čl. 12 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách⁽¹⁾.

3. Označení původu nebo zeměpisné označení se nezapíše, pokud s ohledem na dobrou pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu.

Článek 15

Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím 92/10/EHS (Úř. věst. L 6, 11.1.1992, s. 35).

Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. K přijetí stanoviska se vyžaduje většina hlasů stanovená v čl. 148 odst. 2 Smlouvy, která je stanovena pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha podle uvedeného článku. Předseda nehlasuje.

Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou.

Pokud Rada nepřijme rozhodnutí do tří měsíců ode dne předložení návrhu, přijme navrhaná opatření Komise.

Článek 16

Prováděcí pravidla k tomuto nařízení se přijímají v souladu s postupem stanoveným v článku 15.

Článek 17

1. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost sdělí členské státy Komisi, která u nich právně chráněná označení nebo, v případě členských států, kde není systém ochrany, která ze vžitých označení chtějí zapsat podle tohoto nařízení.

2. V souladu s postupem stanoveným v článku 15 zapíše Komise označení uvedená v odstavci 1, která odpovídají článkům 2 a 4. Článek 7 se nepoužije. Názvy, které zdruhovaly, však nelze připojit.

3. Členské státy mohou zachovat vnitrostátní ochranu označení uvedených v odstavci 1 až do doby, kdy bude vydáno rozhodnutí o jejich zápisu.

Článek 18

Toto nařízení vstupuje v platnost dvanáct měsíců po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. července 1992.

Za Radu
předseda
J. GUMMER

---

*PŘÍLOHA I***Potraviny uvedené v čl. 1 odst. 1**

- pivo
  - přírodní minerální vody a pramenité vody
  - nápoje vyrobené z rostlinných výtažků
  - pečivo, cukrářské výrobky, curovinky a sušenky
  - přírodní klovatiny a pryskyřice
-

*PŘÍLOHA II***Zemědělské produkty uvedené v čl. 1 odst. 1**

- seno
  - vonné silice
-